

Azurák Enikő 10T:

Részt vettem az Arany János Országos Matematika versenyen, amin 2. helyezést értem el. Így nyereségként júniusban elutazhattam egy hétre Fonyódra egy matematika táborba. A tábort Zalai Matematikai Tehetségekért Alapítvány szervezte, akik a Kenguru versenyeket is rendezik. Tanáraink az ország különböző pontjairól érkeztek, így sokféle pedagógiai módszerrel és tanárral ismerkedhettem meg. Emellett kapcsolatokat építhettem velem egykorú és azonos érdeklődésű diákokkal. Jó volt látni, hogy a matematika számos fiatal életében fontos szerepet tölt be.

A tábori megnyitó az érkezésünk napján volt és már aznap délután érdekes feladatokat oldottunk meg. Ezután a napok mindig 3x70 perces matematika órákkal kezdődtek, amik nagyon érdekesek és hasznosak voltak számomra, de a tábor végére már kicsit fárasztóak is.



Délutánonként úszhattunk a Balatonban, önismereti és kézműves foglalkozásokon vehettünk részt, emellett sportversenyeket is rendeztek. Az estétet tanáraink mindig az adott napról szóló szerenáddal zárták. Összességében nagyon élveztem ezt az egy hetet, remélem ebben az évben is lesz lehetőségem elmenni.

Faragó Bence 12B:

Az iskola jóvoltából júniusban lehetőségem volt részt venni a Zalai Matematikai Tehetségekért Alapítvány (ZALAMAT) által szervezett matematikai tehetséggondozó táborban, melynek időtartama egy hét volt, és ahol nevéből adódóan intenzív matematika témájú előadásokat volt lehetőségem meghallgatni. A rendezvény a Balaton déli partján, Fonyódon került megrendezésre, a Mátyás Király Gimnázium épületében.

A tábor helyszínére megközelítőleg déli 12 órakor érkeztem, egyenesen Budapestről, a Déli pályaudvarról 8:45-kor induló vonattal. Már a vonatról való leszállás pillanatában egyértelművé vált számomra, hogy a magyar tenger ezen a szakaszon festői szépséggel bír, és hogy mindezzel közelebbről is meg kell majd ismerkednem. A tábori körülmények nagyon puritánok voltak, de a szobatársaimmal hamar megbarátkoztam. Elég vegyes társaság jött össze, ugyanis volt, aki Kecskemétre jött, akadt, aki Pestről, akadt egy pécsi is, sőt, többen egyenesen Szlovákiából érkeztek, bár a kommunikációval nem akadt probléma, mert felvidéki magyarokról van szó. A kezdetektől is világos volt, mint a Nap, hogy egy igen vicces társaságba csöppentem, ahol a tagok kulturális diverzitása remek táptalajt biztosít a szituációs komédiának. Az előadások másnap kezdődtek el.

Az előadások minden reggel 8 órakor kezdődtek, 70 percen keresztül tartottak és 20 perces szünetek kötöttek össze naponta hármat. Az előadók személyüket tekintve országszerte elismert matematikusok voltak, mint pl. Erdős Gábor. Sajnálatos módon csak nagyon kicsi volt az interakció a diákok és az oktatók között, ami bőséges lehetőséget biztosított a lemaradásra. Néhány lépések közötti logikai összefüggés a mai napig tisztázatlan számomra is, és a többi diák számára is, ahogy a beszélgetések ezt feltárták. Sajnos hátránya volt a tábornak, hogy rengeteg volt a tömény óra, amiből napi  $3 \cdot 70$  perc eléggé eltompítja az érzékeket egy idő után. Ugyanakkor nem szabad elfeledkezni arról sem, hogy viszont rengeteg újdonságot is lehetett tanulni, csak hogy egy példát mondjak, magasabb fokú, többismeretlenes hiányos egyenletrendszerek megoldásra koordinátageometriával.

Valóban csodálatos élmény volt megtapasztalni, hogy a felszín alatt mennyi rejtett összefüggés van, és hogy csak egy pillantás ezekre a módfelett komplex hálózatokra is képes megadni az embernek a felfedezés örömét. Valóban helyesen írta Daniel Keyes „Virágot Algernonnak” című könyvében: *„Nincs nagyobb öröm annál, mint amikor egy probléma megoldása hirtelen föltárul [...] Ez a szépség, a szerelem és az igazság, mind egybekovácsolva”*.

Összességében véve remekül éreztem magam, és tényleg hasznosnak érzem az ott eltöltött időt. Ezúton is szeretném megköszönni az iskolának, hogy a részvételre lehetőséget biztosított számomra!